

være til en Underſøgelse omkring Fredericia, vil jeg ikke være med at ſtemme for denne Bevilling.

Indenrigsministeren: Antager den ærede Rigsdagsmand, at jeg vil forandre min Dom om Jernbanefagens Fremme, dersom dette Beløb ſkulde blive nægtet? Jeg har imidlertid ikke ifindeſt at reife Debatten om Jernbanen; thi jeg ſeer det allerede, at ligesaa vel ſom den ærede Rigsdagsmand nu har begyndt at tale om en Heftebane, ſaa vilde vi om et Øieblik fra andre Sider komme i fuld Discussion om en Jernbane til Aalborg, Frederikshavn o. ſ. v. Ingen Miniſter kan være bunden til forud at afſlægge Reguſtab over Anvendelsen af de Summer, der bevilges ham; naar man har ſeet Anvendelsen af dem, ſaa er Kritikken fri, og finder man Anvendelsen urigtig, da har man Ret til at forbynde den, ſaameget man vil. Skulde man nu nævne den Linie, man agtede at underſøge, ſaa vilde En have Heftebanen underſøgt paa Veſtſiden, Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tſcherning) vilde have ſin underſøgt o. ſ. v., o. ſ. v. Jeg troer, at det vilde være aldeles urigtigt at gaae ind derpaa. At Linien gjennem Thy vil blive underſøgt, ſtaaer jo i Forſlaget.

S. M. Peterſen: Jeg ſkal ikke omtale de 10,000 Rd. med et eneſte Ord, men i god Tro til, at de ville blive anvendte paa bedſte Maade, ſtemme for dem. (Stemmer: Afſtemning!) Jeg ſkal heller ikke omtale Bevillingen til Udſtiftningen paa Røms-Sønderland, da jeg hører, at man er ſaa længſelsfuld efter Afſtemning; men der er to Punkter, der forekomme mig at være af ſaadan Vigtighed, at man vel maa betænke ſig, inden man gaaer til Afſtemning derover. Den ærede Juſtitsminiſter har for noget ſiden i dette Møde, i en Henvendelse til — jeg troer det var den ærede

Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tſcherning) — ſagt, at det egentlige Spørgsmaal, der forelaa, var, om Beſtemmelsen angaaende de juridiske Embedsmænds Lønninger egentlig burde have ſin Plads i Finantsloven. Det er ogsaa, ſaavidt jeg har forſtaaet, Pointet i hele Sagen. Men naar der nu ſtaaer i Grundlovens § 52, at Forſlaget til Finantsloven ſkal indeholde et Overſlag over Statens Indtægter og Udgifter for det følgende Finantsaar, og der tillige ſtaaer, at Finantsforſlaget ſkal behandles forſt i Folkethinget, ſaa kan jeg ikke begribe, hvorledes den hele Strid kan reife ſig. Ved en tidligere Sag, hvor ogsaa det ſamme Forſlag var paa Bane, blev det, ſaavidt jeg huſter, af begge de ærede Miniſtre, ſom her ere tilſtede, erklæret, at med Henſyn til de geiſtlige Embedsmænd var det tvivlsomt, men med Henſyn til de juridiske Embedsmænd var der ingen Tvivl om, hvorvidt diſſes hidtidige Indtægter virkelig maatte tilhøre Statskaſſen. Det blev ſagt af begge de ærede Miniſtre, og naar diſſe Indtægter virkelig ere Statseieendom, hvorfor ſhulde de ſaa ikke have deres Plads paa Finantsloven? Den ærede Indenrigsminiſter har foreholdt os idag, at vi ſkulde viſe Eftergivenhed og Imødekommen ligeoverfor Landsthinget. Jeg indrømmer, at det er en Udtalelſe, ſom har ſtor Betydning og er fuldt berettiget; men den ærede Miniſter udtalte tillige, at Landsthinget allerede havde viiſt en ganſte overordentlig ſtor Imødekommen og Reſignation derved, at det har renonceret paa at gjøre Forandring, ſom vilde tjene til at fyldeſtjøre det ſ Duffer med Henſyn til mange Poſter i Finantsloven. Det er ikke mange Dage, ſiden den ærede Miniſter foreholdt os og lagde Vægt paa, at vi ikke ſkulde tage Henſyn til Stemninger og Duffer, men kun holde os til Afſtemninger, og hvad Afſtemningerne i Landsthinget angaaer, da har jeg kun ſeet to, ſom ere gaaede ud paa Forandringer.